

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://www.aficccat.org/spip.php?article9252>

Un dia de primavera

- Àmbits d'actuació - Gènere / Dona - Dones llibertàries -

Date de mise en ligne : dijous 13 de juny de 2013

CGTCatalunya.cat

Feia un matí preciós i els carrers s'omplien de gent disposada a gaudir-lo fins a les últimes conseqüències, mentre nosaltres buscàvem, entre carrerons, la dreuera perfecta fins a Via Laietana 18, novè pis.

Les portes de l'ascensor estaven obertes de bat a bat, esperaven la nostra arribada i, en travessar el vestíbul, hem topat, de seguida, amb les primeres cares conegudes. A mida que arribaven les altres, algunes no tan conegudes, l'ambient s'anava fent, curiosament, cada cop més familiar. Acabaven de començar, sense que ningú no hagués fet cap presentació oficial, les Jornades de Primavera, les primeres jornades que hem organitzat nosaltres, amb alguns desajustos en el programa de ponències, amb certs temors per la participació, en un dissabte replet d'actes i accions per tot Catalunya, però, i això ha acabat resultant ser el més important, amb moltes ganes, per part de totes les que hi érem, de parlar, de comunicar-nos, d'explicar el nostre panorama de lluites.

En aquell ambient ja s'intuïa que d'aquelles jornades en sortiria més d'una campanya i, sobretot, tal i com ha anat passant al llarg del matí, que es crearia aquell sentiment de cooperació, que es generaria aquella implicació espontània en la lluita de l'altra que, a mida que és narrada, es converteix en lluita pròpia, perquè això són les jornades de primavera, entregar-se a un espai, pràcticament sense temps, sense el temps tal i com estem acostumades a viure'l, com un turment de la planificació que respon a raons alienes, on es produeix un contacte, una vivència, una relació que fora d'aquell espai sense temps es faria més difícil, potser impossible.

La jornada venç de seguida allò establert pel programa i, a mida que transcorre el dia, es generen novell lluites i sorgeixen noves aliances. Dinem acompanyades d'aquestes lluites, descansem sota un sol de maig que ha decidit retirar-se al final de la terrassa, mentre repassem les pròpies batalles des del punt de vista de les companyes més pròximes.

La tarda comença amb cafè i galetes mentre plantegem el tema que recull tots els altres, Dona i Sindicat, parlem del que hem fet, del que hem de fer i d'en quin ambient ho fem, de les lluites que tenim per ser dones, dels conflictes amb els companys, dels conflictes que es donen per ser una organització "heterogènia", de conflictes, de com es poden solucionar, on es troben els seus orígens, parlem. Hi ha moments de connexió, de replantejament i, sobretot, per a mi, una sensació que cada veu completa les altres, que cada part és fonamental, que totes les parts fan el tot, de la mateixa manera.

Arriben les ponències de tarda. S'exposa històricament el pas d'un sistema assistencialista a un sistema de drets que, si no ha mort, agonitza, parlem de la curta vida del pas de la classe treballadora per les universitats i com, aviat, pot ser una història del passat. Això és el que ens espera, perdre-ho tot, ser excloses abans de començar, si no ho derrotem de seguida. La tarda es desfà i desapareix amb la constatació que a la lluita s'hi va, que s'ha de fer, per una i per totes, que no és una cosa aliena o que es pugui posposar, que no hi ha res més nostre perquè com a dones, com a obreres, el sistema és l'enemic més personal.

Núria Bazaga

Secretària de Gènere de CGT Girona